sequūtur viam rectam. Ita quem
libet pegrinū ambulantem debet
ducere xp̄i lapidatio ꝓ iusticia vt
ptz in euangelijs. Qui ḡ ꝑsequit̄
ꝓ iusticia: inspiciat lapidationē
xp̄i. vt teneat viam iusticie Sap̄.
Iustū deduxit dn̄s ꝛc̄. Quartuz
qd ostēdit pegrinis viam ē crucū
erectio Nā cruces solent libent̄ eri
gi iux̄ viā vt pegrini nō errent. I
ta quilibet fidelis xp̄anus pegri
nus existēs in hoc seculo: dz sibi in
spicere ꝛ assumere crucē pn̄e que
ostēdit aīe p⁹ hāc vitā viam cele
stis patrie. Vnde ait dn̄s Math.
Qui nō accipit crucē suā ꝛ pn̄iam
et sequit̄ me. s. ꝑ pacīam nō ē me
dignus Et sic patet ꝙ xp̄s ē pere
grin⁹ fact⁹ ꝓpter nos in hoc exilio
quo ad vias peregrini ¶ Quarto
xp̄s est ꝓpter nos pegrinus et hoc
ꝓpter insignia q̄ reportauit ad pa
triā celestē Videmus nāq; qn̄ pe
grini redeunt ꝛ suā pegrinationē
ꝯpleuerūt: solent signa portare. et
hoc ꝓpter tria Primo vt hoīes sig
na vidētes eis magis bonū faciant
Ita xp̄s voluit signa sua cicatricū
in corpore reseruare vt deo patri
ostēdat. et ipsuz ad mīam nobis
faciendam valeat inclinare. Vnde
ad heb. ix. Introiuit ihūs in celuz
vt appareat vultui patris ꝓ nob
intercedēdo. Secdo portant signa:
quādo redeūt in signū ꝯplecōis pe
regrinationis sue Ita xp̄us porta
uit signa ad celū vt omnes ange
li viderent ꝯplementū redēpcōnis

Vnde ait xp̄us Joh. xviij. Pater
opus ꝯsummaui qd dedisti mihi
nunc aūt clarifica filiū tuū Ter
cio portāt pegrini signa in reditu
ad patriā vt securius ꝑ viam ince
dant. Sic ḡ quilibet nr̄m sequēs
verū pegrinuz in via iusticie in vi
a hnmilitatis. in via pacīe. in via
pn̄ie: reportat aīa eius de hac vita
signū saluationis ꝛ securitatis. Si
cut em̄ hostes timēt signū et fugi
unt: ita dyaboli fugiunt. et hō du
catu āgeli secure vadit Verꝫ pctō
res xp̄m nō sequētes: ꝫ peregrinos
opprimentes dicūt tunc in ingres
su anime et in die iudicij istud qd
scriptū est de eis in ps̄. Signa nr̄ā
nō vidim⁹ ꝛc̄. Et illud A via iusti
cie errauim⁹ et lumen iusticie nō
luxit nobis

¶ Feria tercia post pascha.

¶ Sermo. xxviij.

Stetit ihūs in medio disci
pulorꝫ suorū ꝛ ostēdit ill̄
manus ꝛc̄. Lu. xxiiij. Nos
videmus ꝙ animalia irrōnabili
a nō relinquunt suos puulos do
nec sciant se nutrire Ideo tam diu
manent circa ipsos. docētes ipōs
qūo pn̄t se nutrire. Vnde ps̄. Sic
aquila ꝓuocans pullos suos ad
volandum ꝛ sup eos volitans. Eti
am hoc videmus in parentib⁹ bo
nis qui magis sunt solliciti circa
suos filios vt eos ad bonum edu
cant q̄ pro seipsis. vt ait sapiēs.
Filij tui sint eruditi. Ita etiam
spiritualiter fecit domin⁹ noster

ihesus xpristus elegit suos apostolos. tanq̃ filios dilectos eos dn̄o cui t q̃ dñi apud eos erat. et sine eo semp tristes erāt. Vnde ait petrus dñe quo ibimus sine te qui habes verba vite. Et ideo noluit eos relinquere quousq̃ in fide cōfirmaret a spiritum sanctum mitteret. a sepe eis apparuit infra hinc a ascensionē. vt patet in euangelio

Discipuli erant simul ogregati pter metum iudeorum a cōturbati de amissione patris Stetit igitur in medio eorum a dixit eis. Pax vobis: ego sum nolite timere Cōturbati vero a cōtriti discipuli. existimabant se spiritum videre. Et dixit. Quid turbati estis a cogitationes ascendūt in corda vestra. Videte manus meas a pedes meos q̃ ego sum. Palpate a videte. q̃ spiritus carnes a ossa nō hz. sicut me videtis habere. Et cum hec dixisset: ostēdit eis manus a pedes Adhuc illis dubitantibus a mirantibus: pre gaudio dixit Habetis hic aliquid qd manducet Et obtulerūt ei partem piscis assi a fauū mellis. Et cū manducasset corā illis: accepit reliquas et dedit illis. Hec sunt verba mea q̃ locutus sum ad vos cū adhuc essem vobiscū. qm̄ necē est impleri oia que scripta sūt in lege moysi a pphis a psalmis de me. Tunc aperuit illis sensū vt intelligerent scripturas Et dixit eis Quia sic scriptū ē. Et oportebat pati xpm a resurgē a mortuis tercia die. et predicari in noie eius penitenciā a remissionē pcōrum in oes gentes Hic fit questio vtrū dari ficatus posset cibū naturale; mādūcare. Ad qd dicunt doctores q̃ xps modicū sūpsit de pisce a de fauo mellis: vt ostenderet suā resurrectionem veram esse a iste cibus euanuit. sic lapis calidus attrahit aquā a in se ostūmit. Et ideo dicūt q̃ electi translati in paradisū comedunt fructus et odumunt sicū bōrem sol. q̃ eno cha heliasibi manent vsq̃ ad diem iudicij Nota q̃ xps ostēdit discipulis quatuor pter quatuor causas Primo ostendit illis manus vt eos et nos puocaret ad pugnādum. Secūdo ostēdit eis latus vt eos a nos incitaret ad diligendū. Tercio ostēdit eis pedes vt eos a nos reuocaret ad seruiendū Quarto ostēdit eis totū corpus vt eos a nos incitaret ad patiendum Primo xps post resurrectōem suā ostēdit suis dilectis discipulis manus vt eos a nos puocaret ad pugnandū dicēs. Videte manus meas quibus fortiter pugnaui pro vobis a inimicū supaui Et ideo dicit ihesus Oīs xpi actio nra est instructio. Et ideo fortiter pugnāti multā promisit gloriā Et ideo ait Sic oportebat xpm mori pugnādo. et sic intrare in gloriam suam Qui ergo vult cum xpristo post hanc vitam intrare in gloriā debet fortiter pugnare contra sex vicia. De quo habemus figuram

et mach. ij. quod sex iniqui duces pugnabant contra iudam machabeum ducem iusticie. et volebant populum suum cogere ad adorandum ydola. et recedere a deo qui fecit celum et terram Et ait machabeus dux iusticie. Melius est mihi mori in prelio: quam videre mala gentis nostre. et fideliter pugnauit et vicit. et in gloriam huius mundi intrauit. ita quod nomen eius laudabitur super omnes duces vsque ad diem iudicij. Et cum xpo modo intrauit ad eternam gloriam. Ita spiritualiter sex sunt vicia que nos impugnant velut sex duces. Primus dux viciorum est iniustus amor et hoc multos superauit Nam multi sunt qui amant seipsos et amant creaturam plus quam creatorem. De quibus ait dominus Lu. Qui amat patrem aut matrem aut vxorem. aut filios aut seipsum super me non est dignus vt intret in gloriam meam. quia xpus ducem iniusti amoris superauit. plus nos quam seipsum amauit. Secundus dux malicie est iniustus timor. Multi namque sunt qui plus terrenam penam timent quam eternam. et ideo nolunt agere penitentiam. De quibus Job. Qui timet pruinam cadet super eum nix eterne damnacionis. Tercius dux malicie est voluptas carnis que multos vicit. Vnde Jheronimus Qui carnem suam in delectationibus impinguat: vermibus eam parant Item in apo. Quantum fuit in delicijs: tantum ei date de tormentis Quartus dux malicie est pudor. Multi sunt qui bona facerent: sed habent pudorem de proximo et socijs quod irridentur Magna est stulticia quod homo habet pudorem in hoc quod confitetur peccata sua. et facit bonum. Melius esset habere pudorem coram vno homine quam habere pudorem in iudicio coram deo. angelis. et hominibus Quintus dux qui multos vicit est falsa spes. Dicunt enim. deus misericors est et neminem vult damnari. si vellet damnare hominem passus pro homine non fuisset. Vnde dicit Augustinus. super epistolam ad romanos. Spes non confundit: sed sepe confunditur quando aliquis sperauit. et ita non inuenit. Sextus dux malicie qui multos vicit est luxuria qui tam feminas quam viros vicit. et intrare ad regnum celorum: siue ad gloriam non permittit. Vnde apostolus. Omnis fornicator aut immundus non habebit partem in regno dei. Ideo ostendit xpristus manus quasi pugnasset fortiter. Si autem illos sex vicit iudas machabeus. et intrauit in gloriam mundi. quanto magis vos si tenueritis et viceritis. et intrabitis in regnum celorum et in gloriam eternitatis Ideo promittit dominus gloriam in apocalipsi dicens. Qui vicerit sedebit mecum in throno. ¶ Secundo dominus noster ihesus xpristus ostendit hodie suis discipulis latus vt ipsos discipulos et nos excitaret ad diligendum. quasi diceret. Videte latus meum michi apertum. cor in me vulneratum: vt scilicet videas quantum te dilexi

Vt ait in can. Vulnerasti cor meum amica mea dyabolus namq; humano generi infixit lancea sue fraudis tria vulnera cordis. Et iō voluit dñs latus suum aperi. Vñ legimus. ij. Reg. q. q dauid dilexit absolon filium suum eo q erat pulcherrimus. sed ipse absolon ꝓter suam pulchritudinē noluit patri obedire ꝓter qd fugit a facie patris in desertū. a ioab aduocatus patris trāsfixit tres lanceas p latera absolon a mortuū. Quod cū pater audisset: ait. Quis mi det vt moriar pro te fili mi absolon. Propē nimiam dilectionē bina vice reuocauit verbū istud predēm. Ita moralit p dauid nō xpm. q dauid dr manu fortis. Hic habuit pulchrimū filiū. s. hoīem ad imaginem dei creatū: sī ꝓter pulchritudinē nrām nō curauimus creatorem sī fecimus otra obedientiā i paradiso ꝓter qd venit ioab. i. dyabolus a trāsfixit p latera a cor eius ta maxima vulnera a morte aīe infligit. Primā figurā aīe fecit p lanceam gule dicēs. Comedatis de frucū nequaq; morieminī. Secundā figuraz aīe infixit p lanceā superbie dicēs. Eritis sicut dij. Terciā figuraz cū tercia lancea fixit p lanceam auaricie dicens. Scientes bonum a malū. Cuz g videns pater nūs ipsū xpsū suū dilectū filiū. s. genus hūanum hijs tribus lāceis vulneratū ait. Quis mi det vt moriar p te fili mi absolon. i. aīa deuota. Et sic p ea cor fecit vulnerati: vt nos a vulneribus nostris sanaret. a iō ostēdit latus vt nos ad amandū illū excitaret. Tercio xps ostēt pedes apls vt nos a ipsos ad suū seruicium ꝓuocaret. Vñ ait in puer. Fili accedēs ad seruitutē dei sta i iusticia a timore. Item ysa. dicit. Pedes eorum pedes recti: q̄ specio si pedes euangelizantū bona pdicantū pacē. Ad seruitutē suā nō vult habere xps nisi sint mundi. pulchri. a sapientes de quo legimus figuram in dan. Nabuchodonosor rex babilonie ait suis aduocatis. Eligite mi tres pueros de coros forma a sapiētes. in quibus non sit macula vt stent sup pedes et seruiant mihi. a elegerunt danielem sidrach a abdenago a isti tres fuerunt mūdi. iusti a fideles ita q nolebant vti cibarijs regis eo q ibi credebant in deū qui fecit celum et terram. et ipse rex adorauit ydola. et propter hoc petierūt q darentur eis legumina. Ita spiritualiter si rex in mundus a terrenus voluit habē seruitores mūdos. quanto magis rex celestis i cuius conspectu angeli sūt mūdi. Et isti tres habebant i se tres virtutes. ideo fuerūt i principis seruicium electi. Primo namq; fuerunt prudentes. Nam vnus scilz daniel in sua prudēcia excellebat omnes prudentes babilonie. Ita quoq; a nos xpristianos oportz esse prudentes. vt de preteritis ac

de pñtibus a de futuris prudenter
omnia disponamus ad nrām vti
litatē a dei gloriā. Secō fuerunt
mundi: ita a nos oz esse mundos.
Nam vt ait apl's. Omnis fornica
tor aut immundus nō habet ptē
in gloria dei. Tercio fuerunt in fi
de stabiles. qz magis elegrēt mo
ri q̄ negare deum. Ideo misit rex
nabugodonosor eos in candētem
fornacē: ibi sedebāt quasi in rore
Ita a nos oz esse stabiles in fide.
¶ sic patet q xp̄us oñt eis pedes.
vt nos in suum seruiciū indmarz
Vnde psalmista. Sicut oculi ser
uorum in manibus dñorum suo
qui stant a seruiunt eis. Ita oculi
nostri ad dominum deū nrm: do
nec misereat nostri: vt intremus
cum ipo in gloriam ¶ Quarto di
co q oñt suis discipulis totū suū
corpus vt nos a ipos ad opatien
dum reuocaret. Vñ ait quando
ad eos intrauit. Ego sum: nolite ti
mere. spūs carnem a ossa non hz
sicut me videtis habē. De ista oñ
sione sui corpis legit de quodam
sāto videlicet machario: qui deū
multis annis exorauit dicens. O
dñe quō pro me a quolibet pecca
tore tot mala pati in tuo sanctissi
mo corpore potuisti. Cum nō ex
operibus iusticie que fecim9 nos
meruim9 Cui apparuit dñs dicēs.
Miseicordia me spinis coronauit
Caritas latus meū pforauit. pati
entia me flagellauit. benignitas
clauū in dexterā manum fixit. da
uum in sinistrā manum manue
tudo. pietas clauū in dextrū pedē
fixit. humilitas clauū in sinistrū
pedē fixit. homitas me ligauit: sed
iusticia in hijs locū nō hz. Vnde
ait apl's ad titū. Non ex operib9
iusticie que fecim9 nos: ß fm mi
sericordiam saluos nos fecit. Et
ideo ex quo audiuit talia de xp̄o:
q̄ iste virtutes eū cogerēt ad sus
tinendū talia p homine: depinxit
xp̄m in crucē pendentem: a supra
crucē imaginem pulchrime vgi
nis supra quam scripsit miseicor
diam aureis litteris Et huic coro
nā spineā impressit. Itē in latere
dextro pulchraz puellā latus ei9
apientē. Et iuxta eā scripsit. Cari
tas. Item ad dextrz brachiuz pu
ellam pulchrā: q̄ clauum in dex
trā incussit cū malleo ferreo. a iu
xta illam scripsit paciam Itē iux
ta sinistrā manum puellam que
clauū infixit. Et iuxta illam scrip
sit. benignitas. Item iuxta dextrum
pedē puellā. a iuxta illam scripsit
pietas. iuxta sinistrā scripsit. mā
suetudo a puellam depinxit. Item
ex alia pte stetit puella depicta a
funē i manu tenuit a captiuauit.
Et hanc imaginē scis iste omni
die honorauit iuxta reuelacōem
saluatoris. Et ideo oñt eis manus
vt eos a nos ad pugnādum ani
maret. Ostendit latus: vt eos et
nos ad amandū prouocaret. Oñ
dit eis totū corpus vt nos a ipos
ad opatiēdū reuōret vel indiaret.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

oñt eis pedes vt nos ⁊ ipõs ad fu
um seruicium ꝓuocaret ⁊c.

Octaua pasche. Ser. xxix.

Infer digitũ tuũ huc ⁊ vide ⁊c. Jo.
xx. Sciendũ ẽ ad nrãm doctrinã
ꝙ tria gn̄a hoĩm solet quilibet li
benter recipe in domũ suam. s. ma
gistꝝ. medicũ ⁊ amicũ Mgr̄m. qꝛ
p̄t ab eo doceri. Ezech. xxix. Doce
bunt vos inter scũm ⁊ iustũ quid
agere debeatis. Medicũ solet vnus
quisq; libenter accipe in domũ qꝛ
vt ait ecc̄. xx. honora medicũ ꝓpt̄
necc̄itatem. Si em̄ inciderís in infir
mitatem p̄t tibi subuenire. Item
amicum fidelem. Vnde ait sapie
Omni tpe diligit qui amicus ẽ.
Istas aũt tres ꝯdicõnes habuit
xp̄s. Fuit mgr̄ docens nos viã ve
ritatis. Vnde ait ioh. Vos voca
tis me mgr̄ ⁊ dñe ⁊ benedicitis: fũ
erem̄. Item fuit medicus. qꝛ sana
uit nos. Luc̄. x. Qui habebant in
firmos ad eũ veniebãt ⁊ virtus de
illo exiuit ⁊ sanauit oẽs. Item fu
it amicus. qꝛ animaꝫ suam dedit
ꝓ nobis in morte. Et hec tres bo
ne ꝯditiones oñduntur in hoc eu
angelio ioh. Euangelium.

Cum sero esset illa die vna sab
batorũ ⁊ ebdomade. ⁊ hoc fuit in
die pasche de sero. ⁊ fores essent
clause: vbi essent discipuli cõgre
gati ꝓpter metum iudeorum. Ve
nit igit̄ ianuis clausis: ⁊ stetit in
medio discipuloꝝ suoruꝫ ⁊ dixit
eis. Pax vobis Cũ hoc dixisset oñ
dit eis manꝰ ⁊ pedes ⁊ latus: ⁊ ga
uisi sunt discipuli viso domino eo
ꝙ surrexit a mortuis. Dixit eis ite
rum. Pax vobis. Sicut misit me
pater ⁊ ego mitto vos. Hec cum
dixisset insufflauit ⁊ dixit Accipi
te spm̄ sanctũ. quoꝝ remiseritis
peccata remittuntur eis. ⁊ quoꝝ
retinueritis retẽta sunt Thomas
aũt vnus de. xij. non erat cum eis
quando venit ihesus. Dixerunt er
go ei alij discipuli. vidimꝰ dñm.
Ille aũt dixit. Nisi videro in mani
bꝰ eius fixurã clauoꝝ: ⁊ mittã di
gitum meum in locum clauorum
⁊ mittã manũ meã in latꝰ eiꝰ: nõ
credam Et post dies octo. s. hodie
iteꝝ erant discipuli eꝰ intus ⁊ tho
mas cũ eis Venit ihesus ianuis
clausis: ⁊ stetit in medio ⁊ dixit.
Pax vobis. Deinde dt thome. In
fer digitũ tuũ huc ⁊ vide manus
meas. ⁊ affer manũ tuã. ⁊ mitte ĩ
latus meũ ⁊ noli esse incredulus
sed fidel̄ Rñt thomas ⁊ dixit. Dñs
meꝰ. s. q̄ me redemisti. ⁊ deꝰ meus
s. q̄ me creasti. Dicit ei ihus Quia
vidisti me thoma credidisti. beati
q̄ non viderũt ⁊ crediderũt. Multa
quidẽ ⁊ alia signa fecit ihs in con
spectu discipuloꝝ suoꝝ que non
sunt scripta in libro hoc. Hec aũt
sunt scripta vt credatis qꝛ ihesus
est filius dei. ⁊ vt credentes vitam
habeatis in nomine eius. Quo